

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

חג פסח - חרות אמתית

"עבדים היינו לפרעה במצרים" (דברים ו, כא)

כשנתבונן נמצא שדווקא מתוך ה"יעבדני" (שמות ז, כו) חש האדם את מלוא הסיפוק וההנאה ומרגיש 'בן חורין' מושלם.

רק אז האופי האמיתי שלו בא לידי ביטוי, שכן הוא מנתק מעליו אילוצים, מתגבר על דחפיו ומשתחרר מעול של תאוות ורצונות. הוא פודה את עצמו מהרגלים ותפוסית התנהגות להם הוא 'מכור'.

ישנם לצערנו אנשים רבים, שהפכו לעבדים נרצעים לתכתיבים, נורמות, ואופנות, ומתוך שגרת ההרגל קשה להם להשתחרר מאותם הרגלים טועים, ובמקום להיות שולטים הפכו לנשלטים.

וכבר אמרו חז"ל (אבות ו, ב): "והלחת מעשה אלקים המה, והמכתב מכתב אלקים הוא, חרות על הלחת" (שמות לב, טז). אל תקרי חרות אלא חרות (בצירי), שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה."

לכן כשהתורה מכנה את בני ישראל בכינוי- "עבדי הים" (ויקרא כה, נה). תואר וכינוי אידיאלי זה כשלעצמו מהווה עבורנו חשיבות ומעלה המצביעה עלינו כעל בעלי מדרגה. עלינו להשתבח במחמאה זו, שכן בתואר זה מכונה בחיר המין האנושי, משה רבינו מפי הקב"ה עצמו- "לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא" (במדבר יב, ז).

בברכת שבת שלום וחג פסח כשר ושמח הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

חירות היא משאת נפשו של האדם מאז ומעולם. למענה נלחם, ובעבורה היה מוכן גם למסור את נפשו.

אדם מטבעו רוצה מאוד להרגיש ולהשיג חופש ודרור, להשתחרר מהגבלות שונות ושאחרים לא יכתיבו לו מה לעשות.

הוא יעשה הכול כדי לנתק עול זרים מעליו, וכאשר נוטלים ממנו את החירות הוא מרגיש שנטלו ממנו את החיים.

ולכן מבטאים אנו את 'זמן חרותנו' מדי שנה בשנה, ואנו מצווים להנציח זמן זה במצוות אותם אנו נדרשים לקיים כזכר ל"עבדים היינו" (דברים ו, כא).

וכן עלינו להעביר את המסר גם לבנינו ולעורר אותם להבין את ההבדל המהותי בין מצבנו אז לבין מצבנו עכשיו, שכן 'והשתא בני חורין' (כלומר, ועכשיו אנו בני חורין).

ולכאורה צריך להבין- איפה ובמה מתבטאת החירות? הרי כל מטרת הוצאת עם ישראל מארץ מצרים וזכות הענקת התואר 'בני חורין' מותנת ועומדת מראש על פי הקב"ה עצמו שאומר: "שִׁלַח אֶת עַמִּי יַעֲבֹדֶנִי" (שמות ז, כו).

במילים אחרות- יעוד ומטרת השחרור של עם ישראל מארץ מצרים הייתה כדי שנעבוד את בורא העולם.

אם כן, ההבדל המהותי הוא כי עד כה היינו עבדי פרעה, ולהבדיל- מעתה הפכנו לעבדי הקדוש ברוך הוא.

וצריך להבין מה היא ההגדרה של 'בן חורין', כיוון שלכאורה העבדות לקב"ה מחייבת ונצחית יותר?

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- ראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

און חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדין אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחיה און בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה זהבה בת שושנה רייזל אליהו בן רחל נעימה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל

רפואה שלימה לנוריאל בו אסתר

רפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן אריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

הצלחת אלי ברוט ומשפחתו

זמני לכת

ע"י	כניסת לכת	צאת לכת	ריבוי חס
י-ט	18: 35	19: 48	20: 37
ת"א	18: 53	19: 46	20: 34
מ"ב	18: 55	19: 48	20: 36
כ"ג	18: 54	19: 47	20: 34

שואל ומשיב בהלכה - ספירת העומר

מהו זמן ספירת העומר והאם מותר לאכול לפני כן? ומה הדין כאשר האדם יודע מראש שלא יצליח לספור את כל הימים, האם יספור בברכה או לא? והאם מותר להסתפר בימים אלו או לשמוע מוזיקה? להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

Ice ?

תשובה !

המצווה היא לספור תיכף בתחילת הלילה אחר צאת הכוכבים, ולכן יברך מיד, כשיזכור ולא ידחה את הספירה. ובדיעבד יכול לספור עם ברכה כל הלילה עד עלות השחר. **מקורות:** שו"ע תפ"ט ס"יב

יש אומרים, שחצי שעה לפני זמן ספירת העומר, היינו חצי שעה קודם השקיעה, אסור לאכול ארוחה קבועה - ורק אכילת עראי של פחות מ'כביצה' פת מותרת. ואם התחיל לאכול, יש אומרים, שכשיגיע זמן הספירה, חייב להפסיק ולברך ולספור, ויש אומרים, שאינו חייב להפסיק. וטוב לברך ולספור ואחר כך להמשיך לאכול. **מקורות:** שו"ע תפ"ט ס"ד. מותר לכתחילה לטעום פירות וכו' לפני ספירת העומר.

מי ששכח כל הלילה ולא ספר, יספור במשך היום עד השקיעה ללא ברכה, ובלילות שלאחר מכן יספור בברכה. אם נזכר אחרי השקיעה לפני 'צאת הכוכבים' (זמן צאת הכוכבים הוא שלוש עשרה דקות וחצי בשעות זמניות לאחר השקיעה) יספור מיד בלי ברכה, ויש מחלוקת, אם יכול לספור בשאר הימים בברכה, ונוהגים להקל בזה ויכול לספור בשאר הימים עם ברכה. **מקורות:** שו"ע תפ"ט ס"ז-ח. נוהגים לספור בשחרית את ספירת העומר ללא ברכה.

אדם היודע, שיהיה אנוס ויצטרך לדלג יום אחד בימי הספירה, כגון שצריך לעבור ל"ע ניתוח וירדימו אותו למשך כל הלילה והיום למחרת, יכול להתחיל ולספור עם ברכה, כיוון שכעת עושה את המוטל עליו, ואף אולי ישתנה המצב ויכול לספור כל יום.

ימי ספירת העומר, שבהם אנו נמצאים, חל בהם אבל לאומי על אותם עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא, שנפטרו בקיצור ימים ושנים. לכן אנו מחמירים על עצמנו ונוהגים דיני אבלות כגון: שלא מתחתנים ולא שומעים מוזיקה וכן אין מסתפרים, עד היום שבו פסקו מלמות, שהוא ל"ג בעומר, והספרדים מחמירים עד ל"ד בעומר לעניין נישואין ותספורת.

אולם, אם יש סעודת מצווה, כגון ברית מילה או בר-מצווה, שהוא היום בו מלאו לנער י"ג שנה, מותר להשמיע מוזיקה. לעניין תספורת הראש, וכן גילוח הזקן - יש להחמיר לגברים שלא לגלחו כלל. אולם, נשים מותרות בתספורת וכן לילדים קטנים אין איסור. אדם שמוכרח להתגלח, מכל סיבה שהיא, מוטב, שיתגלח בערב שבת לכבוד השבת (ובכל מקרה יעשה שאלת רב).

כָּל מֵאֵן דְּעֵבִיד רַחֲמָנָא - לְטַב עֵבִיד

סיפר מגיד מישרים הרה"צ אלימלך בידרמן שליט"א סיפור מופלא, המלמדנו, כי כל מה שבא העולם עושה - לטובתנו ולתועלתנו. הסיפור אירע ביום חמישי ב' של חול המועד פסח ה'תשע"ז. בחור מבני חו"ל המשתייך לאחת הקהילות המפורסמות בעולם החסידות נשאר בימים הראשונים של חג פסח בארץ הקודש כדי לזכות ולהשתתף ב'סדר פסח', שרבו עורך לבחורי הקהילה.

ביום חמישי לפנות בוקר (מוצאי יום-טוב שני של גלויות) נסע הבחור לשדה התעופה ורצה לעלות על הטיסה המיועדת כדי לחזור לבית אביו בניו-יורק. מטעמי בריאות נצרך מיועצנו לקחת עימו בלון חמצן. כשראה הפקיד, כי הוא מבקש לעלות למטוס עם בלון חמצן, עיכב בעדו (מטעמי בטיחות).

הראה לו הבחור אישור רפואי, המאשר, כי הוא נצרך לבלון חמצן מטעמי בריאות ואף סיפר, שכבר טס באופן זה כמה וכמה פעמים ומעולם לא עיכבו אותו בגין זה - אולם טענות אלו לא הועילו לו במאומה. מיועצנו פנה לעסקנים, אולם גם הם לא הצליחו לעזור במאומה.

הפקיד התעקש, שלא לאפשר לבחור לעלות עם בלון חמצן - ולא עזרו כל ההסברים, כי נצרך הוא לכך בשל מצבו הרפואי. בסיכומו של עניין גם ציווה לפנות את המזוודות של הבחור, אשר כבר הועלו על המטוס... הבחור חזר מאוכזב, כשאנו יודע מתי ואיך יסע לביתו שבניו-יורק.

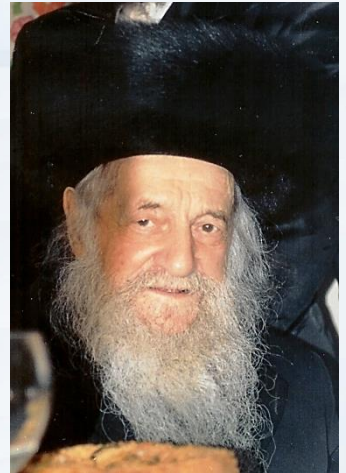
לא עברה שעה קלה, והבחור חש ייסורים נוראיים בבטנו, והוא נשלח לבדיקה רפואית, שבסיכומה הופנה בדחיפות לבית הרפואה, שם הודיעו לו, כי חייבים לנתחו בדחיפות ולהוציא את התוספתן, ויש חשש ניכר, שאם לא יבוצע הניתוח לאלתר - התוספתן עלול להתפוצץ בבטנו ולזהם את האיברים הפנימיים ועלול להגיע לסכנת חיים ממש. התברר, כי מה שנראה כצרה בדמות פקיד עקשן, שלא מאפשר לו לחזור בשלום לביתו, היא שהצילה אותו לחיים, כיוון שאילו היה עולה על המטוס, היה עלול להחזיר את נשמתו ליוצרה בעודו באוויר...

מינויים לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל PnineEH@gmail.com	הקדשת העלון ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926	לשאלות בהלכה נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)
---	---	---

אם ראשונים כמלאכים – הגאון מן הרב שמואל הלוי וואזנר זצ"ל

הרב מרן שמואל הלוי וואזנר זצ"ל - נולד ב-ב' אלול ה'תרע"ג (1913) בווינה (אוסטריה-הונגריה). בצעירותו התבלט בשקדנותו כתלמיד בישיבת חכמי לובלין, בפולין. לפני השואה התחתן ולאחר הולדת בנם הבכור בשנת ה'תרצ"ט (1939) עלו לארץ ישראל והתגוררו בירושלים. למד בבית המדרש 'אוהל תורה' בירושלים והתמנה כרב בשכונת גבעת שאול. בשנת ה'תש"ז (1946) עבר לבני ברק, על פי הצעתו של החזון אי"ש, שם התמנה לכהן כאב"ד ומרא דאתרא בשכונת זיכרון מאיר. הקים את 'ישיבת חכמי לובלין', על שם הישיבה, שבה למד בצעירותו ועמד בראשה כראש הישיבה.

במשך שנות קיום הישיבה, התאגדו תלמידיו וחסידיו במסגרת קהילות 'שבט הלוי' ברחבי הארץ והעולם, העומדות תחת מנהיגותו והדרכתו. קהילות כאלה קיימות בבני ברק, ירושלים, אשדוד, אלעד, מודיעין עילית, ביתר עילית, בית שמש וארצות הברית. המוסדות כוללים בתי כנסת וכוללי אברכים. שימש כנשיא ועד הישיבות, ויו"ר וועדת הרבנים של המרכז הרפואי 'מעייני הישועה' וכן שימש כנשיא ומייסד קופות הצדקה קופת העיר וועד הרבנים לענייני צדקה, ונשיא ארגון הצלה גוש דן, כולל שומרי החומות ומכון אחיה. מחשובי פוסקי ההלכה. גאון. נודע בגאונותו המופלגת בכל מכמני התורה. בעל רוח-הקודש. העיד שכל מעשיו היו לשם שמים. רבים פנו אליו ונושעו. כל חייו פעל ועסק בתורה ולא דיבר מעולם על יהודי מילה רעה. מעולם לא נכנס למחלוקת. נפטר ב-ט"ו בניסן ה'תשע"ה (2015). חי כ-102 שנים. ציונו בבני-ברק.

אביו: ר' יוסף צבי. **אימו:** מרת רחל שיף. **נשותיו:** מרת רבקה (זיווג ראשון- בת ר' מרדכי גלבר ראש הקהל בפרשבורג). מרת חנה יוטא לבית קאהן (זיווג שני- אלמנת ר' יעקב שמריה דייטש). **מרבותיו:** ר' שמואל דוד אונגר מנייטרא, ר' יוסף אלימלך כהנא מאונגוואר, ר' יהודה מאיר שפירא מלובלין, ר' שמעון מזליחוב, ר' יוסף צבי דושינסקי, ר' שמשון אהרון פולנסקי, ר' אברהם ישעיהו קרליץ (החזון אי"ש). **מתלמידיו:** ר' משה שאול קליין (אב"ד חסידות ויז'ניץ), ר' יעקב מאיר שטרן (דיין בבית הדין של חסידות ויז'ניץ), ר' שלמה זלמן אולמן (אב"ד בבית הדין מודיעין עילית), ר' משה הלברשטאם (כיהן כדיין בעדה החרדית), ר' אברהם אלטר פולק (האדמו"ר מברגסאז). **בניו:** ר' חיים מאיר (ממלא מקום אביו), ר' יוסף צבי, ר' בן ציון יעקב (רב קהילת שבט הלוי ברמת בית שמש), ר' משה יהודה, ר' מרדכי אלימלך (רב קהילת שבט הלוי בבורו פארק), ר' אברהם אליהו (רב שבט הלוי במודיעין עילית). **חתניו:** ר' ישראל אונגר מסקווירא, ר' אברהם יעקב איצקוביץ (רב קהילת שבט הלוי בירושלים). **מספריו:** 'שו"ת שבט הלוי- 11 חלקים: דרשות, על הרמב"ם, על חנוכה, פורים, הלכות סת"ם, שמיטה •חידושי שבט הלוי- על התורה, על הש"ס •הליכות שבט הלוי - פסקים ומנהגים •הגדת שבט הלוי- על פסח.

בימי בחרותו של רבינו, בעת שלמד בישיבת חכמי לובלין, היה נהוג שם, שבשעה קבועה נכבים כל האורות בביה"מ, כדי שהבחורים ילכו לנוח בזמן. אומנם רבינו, שנפשו חשקה וכמהה ללימוד התורה, לא אבה להשלים עם 'גזירה' זו, ולכן חיפש וחיפש עד שמצא חלון ליד המדרגות בבניין הישיבה, שמשם בקעה קרן אור, ועל המדרגות היה עומד במשך שעות בכל לילה ולילה ולמד בהתמדה מופלגת!

כשלמד בישיבת חכמי לובלין, רבינו לא יצא מבניין הישיבה במשך זמן של יותר משנה ומחצה! פעם שאל מאן דהוא את רבינו, אם נכונים הדברים, ובאמת היה כך. חיך רבינו ואמר ברוב ענוותנותו: "כך מספרים..."

רבינו היה יושב ולומד כל יום מספר שעות לפני התפילה. בנו הגאון ר' חיים מאיר אמר, שאביו לימד והרגיל אותם, שאחרי השעה חמש בבוקר אין מה לחפש במיטה!

יפר נכדו, האדמו"ר שרגא פייבוש הגר (האדמו"ר מקוסוב בארצות הברית. נישא לנכדתו של רבינו, בתו של הרב חיים וואזנר), כי פעם אחת שהה אצל זקינו הגדול בעל "שבט הלוי". באותו הזמן רבינו היה בן יותר מתשעים שנה. השיחה אמר הנכד: "אולי נלך ביחד להתפלל במקומות הקדושים... השיב רבינו: "אין לי זמן!". הרהיב נכדו עוז, ושאל בתימהון: "מה הפירוש?". הביט עליו רבינו בעיניו הטהורות ולא התנוחך איתו... ואז אמר לו דבר נורא, ובדבריו אלו ראו באמת, מה שעל לבו, וכה אמר לו: "לא טוב ולא כדאי לצאת החוצה אל הרחוב כשאין צורך גדול בכך, כי ראייה אחת שאינה טובה יכולה לקלקל את כל עבודת ימי חייו של האדם!". יהודי גדול בישראל בן למעלה מתשעים שנה והוא מפחד לצאת החוצה לרחוב מחשש לראיה אסורה!

כשחנכו את בית ההוראה החדש של הגאון רבינו ניסים קרליץ שליט"א, ברחוב הרב שך בבני ברק, בא רבינו לקבוע מזוזה, ונתנו לו מזוזה בידו כדי שיקבע אותה בדלת הראשית. ועמד בתוקף על כך שיפתחו את המזוזה עוד הפעם. המזוזה הייתה מכוסה בעטיפה ולבקשת רבינו פתחו אותה, וראו, שהמזוזה עמדה בצורה הפוכה.

יפר הרה"ח רבי אברהם אליהו וואזנר, בנו של רבינו: "לפני כארבעים שנה קניתי כורסה נוחה ומרווחת עבור אימי, שתוכל לנוח, כיוון שהייתה חלשה. פעם הצעתי לאבי מורי שישב על הכורסה, אולם הוא נענה לי באומרו: "אברהם, זה לא בשבילי, אם אני אשב על כסא זה, כבר לא יצא 'שבט הלוי' חלק ו' לאור עולם!" (רב רבנן)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחס שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

והגדת לבנך

השולחן היו זכר לארבע כוסות, משקה דלוח, שהגרמנים התעקשו לקרוא לו קפה... הרבי ידע את ההגדה בעל פה, מצה בגודל מטבע, שנשארה לפליטה הונחה בחרדת קודש, ומרור היה להם בשפע...

פניו הקדושות של הרבי מאירות באור מיוחד, והוא מתחיל בשמחה את הקידוש, כאילו נמצא על שולחנו הטהור בימים הטובים. הרבי סיפר את סיפור יציאת מצרים, וכשהגיע הרגע לברך על אכילת מצה, לא היה ספק לנוכחים, שהרבי הוא זה שיברך ויזכה לאכול את המצה הזעירה הזו, כי הלא מסר נפשו עליה בבחינת 'בדמיך חי'.

לפתע פתאום התרוממה אחת מהנשים ואמרה בהתרגשות: "הלילה הלא הוא ליל-הסדר, פסגתו היא קיום מצוות 'והגדת לבנך'. נמצא עימי בני הקטן, והוא הילד היהודי היחיד כאן! אני מציעה, שהוא זה שיאכל את המצה כי זוהי הדרך הטובה ביותר להמחיש לו את 'והגדת לבנך' במקום נורא זה".

הרבי להפתעת הכול הסכים - ובחרת קודש קרא לילד והעניק לו את המצה. הילד בעיניים נוצצות מהתרגשות בירך ואכל את המצה, לדמעותיהם של כל הנוכחים.

הרב מרדכי נויגרשל שליט"א, סיפר סיפור זה בדרכי פולין האבלות לקבוצת מורות חשובות בבית יעקב וכשסיים לספר, קמה גב' מ. אלטר ואמרה: "כבוד הרב, אני ממשיך את הסיפור. האישה שסיפרת עליה היא דודתי. כשהסתיימה המלחמה, הרבי מבלוז'וב הגיע בנסי ניסים לארה"ב, כך גם אותה אישה ובנה, היא לא הכירה שם איש מלבד את הרבי."

"באחד הימים הגיעה לבית הרבי וביקשה להיוועץ עמו: הציעו לה הצעת שידוך של יהודי בשם הרב ישראל שפירא. היא לא יודעת מאומה על האיש ומבקשת לשאול את הרבי אודותיו. **הרבי הכירו היטב, מפני שאדם מכיר את עצמו...**

התברר, שאותה אישה הכירה את הרבי בתוארו אך לא בשמו הפרטי. ענה לה הרבי: 'חושבני, שכדאי לך להיפגש עימו, מה יש לך להפסיד'. היא הגיעה לפגישה וגילתה כי מדובר ברבי עצמו.

הם נישאו במזל טוב. היא הפכה להיות לרבנית מבלוז'וב ובנה הילד משמש כיום כרבי מבלוז'וב שליט"א ומנהיג את עדתו בארה"ב. כששאלו את הרבי, מדוע בחר להינשא לה, ענה:

'אישה בעלת תעצומות נפש כאלו, בתוך התופת הנוראית של 'ברגן-בלזן', מקום שחיי אדם שווים כקליפת השום, כשהיא אינה יודעת, אם היא ובנה יחיו עוד יום אחד, ובכל זאת מנצלת את ההזדמנות - לקיים את מצות "והגדת לבנך" - שזה כל מעיינה! אישה כזו, זכות היא לי להינשא לה, ילד של אמא כזו, חפץ אני לגדל בביתי!'

להלן סיפור המעובד מתוך 'האמנתי ואספרה' שיש בו ללמדנו, כיצד הדורות הקודמים גם כשנמצאו בעמק הבכא, במחנות הריכוז של הנאצים ימ"ש כיצד קיימו את חג הפסח וכן את המצווה הנעלית "והגדת לבנך":

הסיפור התרחש בחודש אדר ה'תש"ה (1945) במחנה הריכוז 'ברגן בלזן'. בתוך התופת הנוראית מבקש האדמו"ר הרב ישראל שפירא מבלוז'וב זי"ע לאפות מצות!

לא בהסתר אלא באופן גלוי ורשמי הוא פונה אל מפקד המחנה הצורר יוזף קרמר ימ"ש, ומבקש ממנו לאפשר לו לאפות מצות.

בזמנים ההם על בקשה כזו היה מגיע עונש מוות מידי משלוש סיבות: א. עצם הרעיון לאפות מצות ב. אמירת הרעיון בקול. ג. הכוונה לבצע את הרעיון הזה בפועל.

למרבה הפלא, מפקד המחנה לא הרג אותו, אלא ענה, שעל בקשה כזו צריך לקבל אישור מהמפקדה הראשית בברלין. כעבור שלושה שבועות, בערב פסח, הגיע מברק מברלין המאשר את הבקשה!

המפקד שאל את הרבי מה נדרש לצורך זה והרבי ענה בביטחון, שהוא וקבוצתו מונים כארבעים איש והם זקוקים לשק של קמח, מעט מים, תנור אפיה ועצים.

נתן לו המפקד אישור לבקשה. לא היה מאושר מהרבי וקבוצתו שראו במו עיניהם את הנס המתרחש. בשירה והלל שינסו מותניהם לאפיית 'מצות מצוה' באותו ערב פסח, בתנאים נוראיים אלו.

לפתע נכנס בחמת זעם הצורר מפקד המחנה בצרחות ובקללות תוך שהוא בועט בתנור האפיה, שופך את הבצק והקמח לארץ, ואת המצות היחידות, שכבר יצאו מתנור האפיה רמס ברגליו הגסות עד דק, ניגש אל הרבי והפליא בו מכות עד זוב דם, הוא זעק בטירוף: 'מנוולים, אתם לא מתביישים? אנחנו נותנים לכם 'הכול' ואתם בוגדים בנו?'

התברר לאחר מעשה שהגרמנים גילו תוך כדי אפיה, שיהודים מתוך המחנה הכינו מכתב שיועד לשוויץ, שבו מפורטת הזוועה הנוראית המתרחשת במחנה. כגודל הציפיה כך גודל האכזבה, הקבוצה כאבה עד כלות הנפש, אך דווקא הרבי היה מאושר ביותר, מפני שתוך כדי המכות שקיבל, הצליח לחטוף חתיכת מצה בגודל מטבע ואותה שמר בידו.

עם צאת הצורר מהמקום, אמר הרבי לבני הקבוצה: 'לא יעזור להם. הלילה נערוך כאן בבלוק את ליל-הסדר – על אפם וחמתם'.

ליל-הסדר. סביב הרבי התאספו הסחופים והדוויים, על

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתי בן אסתר אטון זצ"ל	הרב יוסף בן יוסף ז"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוק דב ז"ל	מיכל רבה בת שרה ע"ה
אביבה בת איריון ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	שרה בת נרקיס ע"ה	נעמי בת כותון ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אביגדור בן ג'ולי ז"ל	מרים בת בלה ע"ה
יצחק בן חביבה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל	צדיק חכם בן חזלה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל	מזל בת שמעון ז"ל	ע"ה שני בת אסתר ע"ה
חי יזי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	מסודי בת חביבה ע"ה
ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה	רחל רפאת בת השמת ע"ה	יונה בן סעדה ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה	סלים בן פרחת ז"ל	יעקב בן אסתר ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחת ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	זילפה בת רנדה ע"ה	שרה בת מורברי רחל ע"ה
מישא אסתר בת זרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	אביבה לושי ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל
אברהם בן דינה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	כל נשמות עם ישראל	

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל	משה בן רוזה ז"ל	מירם בן אסתר ז"ל
נעמי בת גורג'יה ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל	רפאל בן אסתר ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל	ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה
שמעון בן חנה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה	